

ยาต้านจุลชีพเป็นกลุ่มยาที่มีการใช้สูง การใช้ยากลุ่มนี้ก่อให้เกิดปัญหาการแพ้ยา และเชื้อจุลชีพดื้อยา ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายและนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ การมีความรู้และพฤติกรรมที่ถูกต้อง สามารถช่วยลดปัญหาจากการได้รับอันตรายจากยากลุ่มนี้ได้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาต้านจุลชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาต้านจุลชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเคยใช้ยาต้านจุลชีพแบบรับประทาน จำนวน 385 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพ และพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ แบบสอบถามด้านความรู้และพฤติกรรม มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเท่ากับ 1.00 และ 1.00 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ของแบบสอบถามด้านความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพ เท่ากับ .69 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ เท่ากับ .64 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับแบบสเปียร์แมน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และปานกลาง ตามลำดับ ความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ ($r_s = .407, p < .01$) ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การมีความรู้ที่ถูกต้องมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมการใช้ยาที่ถูกต้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาต้านจุลชีพ เพื่อให้มีพฤติกรรมการใช้ยาที่เหมาะสมต่อไป

Antimicrobial agents is one of the highly used drugs. Use of antimicrobial agents can cause drug allergy and drug resistance which are harmful and considered important problems. Good knowledge and right behaviors can reduce risk problems from drug use. The purposes of this research were to examine knowledge and usage of antimicrobial agents among secondary school students in Muang District, Chiang Mai Province and to determine the relationship between these two variables. The sample was 385 secondary school students and has used orally antimicrobial agents. The research instruments consisted of the Demographic Data Record Form, the Knowledge of Antimicrobial Agents Questionnaire, and the Usage of Antimicrobial Agents Questionnaire. The content validity indices for the Knowledge of Antimicrobial Agents Questionnaire and the Usage of Antimicrobial Agents Questionnaire were 1.00 and 1.00, respectively. The reliability of the Knowledge of Antimicrobial Agents Questionnaire determined by KR-20 was .69 and the reliability of the Usage of Antimicrobial Agents Questionnaire determined by Cronbach' s alpha coefficient was .64. Data were analyzed for frequency, percentage, mean and standard deviation. Correlation between variables was analyzed using Spearman' s rank correlation coefficient.

The results of the study revealed that the overall scores of knowledge and usage of antimicrobial agents among the sample were at low and medium level, respectively. There was a statistically positive correlation between knowledge and usage of antimicrobial agents ($r_s = .407, p < .01$). According to the results of this study, increased knowledge is associated with increased right usage of drugs among secondary school students in Muang District, Chiang Mai Province. Therefore, there should be a promotion of knowledge development about antimicrobial agents so that right usage of drugs can occur.